

إثنا عشر رسالة

[107] كان يشتبه به عثمان إذا نيل منه مسألة حد اقتصاد واعتدال در توفير لحيه كه رايد بران در آتش دوزخ خواهد بود و بنص حديث شريف رسول الله صلى الله عليه وآله مقدار يكقبضه است و در فقيه مرسلا از ابى عبد الله عليه السلام روايت کرده و گفته قال الصادق عليه السلام ما زاد في اللحية عن قبضه فهو في النار و نیز گفته است وقال الصادق عليه السلام تقبض بيدك على لحيتك وتجز ما فضل مسألة قبضهء كه در مقدار توفير لحيه معتبر است ابتداء آن را از ذقن است نه از ما تحت ذقن چه ما تحت ذقن را بحسب لغت وبحسب عرف شرع مسترسل لحيه ميگویند ولحيه بكسر لام در لغت در عرف شرع عبارتست از شعر ثابت بر لحي بفتح لام واسكان حاولي كه منبت لحيه است اصل ذقن ودو طرف ذقن است بر عظم فك (؟؟ طفل) كه محل دندانهاست در قاموس گفته است اللحية بالكسر شعر الحذين والذقن در صحاح گفته است اللحي منبت اللحية من الاسنان وغيره در مغرب گفته است اللحي والعظم الذي عليه الاسنان پس بمقتضای نصوص احاديث ذقن و طرفين را بدست راست گرفته آنچه از مسترسل لحيه در جهة طول از قبضه بيرون افتد قص و جز آن